

بن بست فرانسه به ریاست جمهوری ماکرون

یک نشریه غربی در مطلبی نوشت هر چه فرانسه بیشتر به دنبال یک دولت جدید می‌گردد این مسئله واضح‌تر می‌شود که چگونه امانوئل ماکرون، رئیس‌جمهور فرانسه این کشور را به بن بستی بی‌سابقه کشانده است.

به گزارش سایت خبری پرسون، نشریه "دی سایت" در مطلبی به بن بست سیاسی که فرانسه به ویژه در دوران بعد از انتخابات پارلمانی در آن گرفتار شده است پرداخته و نوشت: هرچه فرانسه مدت طولانی‌تری به دنبال دولت جدید می‌گردد این مسئله واضح‌تر می‌شود که امانوئل ماکرون، رئیس‌جمهور فرانسه کشور را به بن بست کشانده است.

این گونه شرایط در برخی کشورهای اروپایی شرایط معمولی به نظر می‌رسد. مثلاً در کشور بلژیک، یک بار اوضاع به طرز عجیبی دچار بحران شد و بیش از ۱۶ ماه طول کشید تا احزاب پس از انتخابات بر سر یک اتحاد دولتی جدید به توافق برسند. برای مدت طولانی، این کشور توسط کابینه‌های اضطراری و انتقالی اداره می‌شد و به ویژه در میانه همه‌گیری کرونا اوضاع به این شکل بود. اما بالاخره این کشور از همه‌گیری جان سالم به در برد و دولت نیز سقوط نکرد.

در ادامه این مطلب آمده است: اما فرانسه، این کشور فوق‌العاده مغرور تا کنون از شرایط مشابه بلژیک فاصله داشته است. اما حالا در این کشور نیز تقریباً بیش از دو ماه از آخرین انتخابات پارلمانی می‌گذرد بدون اینکه مشخص باشد در آینده چه کسی بر کشور حکومت خواهد کرد.

گابریل اتال، نخست‌وزیر کنونی، تنها نزدیک به پنجاه روز است که در سمت سرپرستی بر سر کار آمده است. این ممکن است در مقایسه با تجربیات کشورهای دیگر کوتاه باشد، اما برای فرانسه این یک رکورد محسوب می‌شود. از آغاز جمهوری پنجم در سال ۱۹۵۸ هرگز این کشور برای این مدت طولانی بدون رهبری نبوده است. بنابراین بیقراری و بی‌حوصلگی در این شرایط بسیار بالا است.

در ادامه این مطلب آمده است: برای اینکه بفهمید چگونه همه چیز تا این حد پیش رفته است، باید نگاهی گذرا به گذشته بیندازید.

ماکرون در آغاز ماه ژوئن و در غروب انتخابات اروپا، پارلمان فرانسه را به صورت ناگهانی و بدون داشتن آمادگی منحل کرد. در دور اول انتخابات جدید، که در مدت کوتاهی برنامه ریزی شده بود، حزب ملی گرای اجتماع ملی فرانسه حول مارین لوپن به پیروزی رسید. در دور دوم و سرنوشت ساز انتخابات، به اصطلاح جبهه مردمی جدید، ائتلاف انتخاباتی احزاب مختلف جناح چپ، به طرز شگفت‌انگیزی در صدر قرار گرفت. با این حال، جبهه مردمی با اکثریت مطلق فاصله زیادی دارد.

ترکیب پارلمان جدید فرانسه به طور فزاینده‌ای یادآور شرایط پیچیده بلژیک است. در مجموع یازده فراکسیون مختلف در مجلس شورای ملی فرانسه نمایندگی دارند. خیلی ساده می‌توان آنها را در سه بلوک سیاسی دسته بندی کرد: یک جناح مرکز در حال فروپاشی، یک چپ پراکنده و یک راست ملی گرا. اما هیچ یک از این جناح‌ها و قطعاً هیچ حزبی دارای اکثریتی نیست که بتواند حکومت تشکیل دهد.

در واقع ائتلاف‌ها و سازش‌هایی اکنون در اکثر کشورهای اروپایی دیگر در حال مذاکره است و انجام می‌شود. اما سازش برای سیاستمداران فرانسه به وضوح دشوار است و ائتلاف برای آن‌ها واژه‌ای بیگانه است. رای اکثریت و قدرت ریاست جمهوری یک فرهنگ سیاسی تقابلی در این کشور ایجاد کرده است. در گذشته، این سیستم معمولاً اکثریت واضح را تضمین می‌کرد. اکنون این وضوح از بین رفته است، اما رویارویی همچنان باقی است.

در دهه‌های اخیر تقریباً همیشه یک اکثریت دولتی واضح برای یکی از اردوگاه‌های سیاسی به دلیل قدرت سابق احزاب محبوب و سیستم رأی اکثریت وجود داشته است.

ام‌حالا فرانسه همچنان در بن بست سیاسی پس از انتخابات قرار گرفته و با وجود چندین دور مذاکرات فشرده هنوز رئیس‌جمهور این کشور نتوانسته برای خروج از این وضعیت راهی بیابد.

ائتلاف‌ها بخشی از فرهنگ سیاسی فرانسه نیستند. و احزاب، که اغلب در پارلمان مسیر تقابل را دنبال می‌کنند، به دلیل مواضع مختلف، به سختی می‌توانند کنار هم قرار گیرند. اما حالا این امر ضروری خواهد بود زیرا هیچ یک از اردوگاه‌ها اکثریت مطلق را در انتخابات پارلمانی زودهنگام اخیر به دست نیاوردند.

LFI بخشی از ائتلاف جناح چپ Nouveau Front Populaire است که در انتخابات اخیر پیش‌تاز شد و از آن زمان بر ادعای خود برای تشکیل دولت پافشاری کرده است. با این حال، همه اردوگاه‌های دیگر تهدید به سرنگونی چنین دولتی با رای عدم اعتماد - به دلیل حضور LFI در آن کرده‌اند.

دقیقاً به همین دلیل است که امانوئل ماکرون به وضوح طرح تشکیل دولت چپ را رد کرد. جناح چپ سپس ماکرون را به "نگ"، "انحراف غیر لیبرال" و

"انکار دموکراسی" متهم کرد.

به این ترتیب ائتلاف جناح چپ از اینکه ماکرون دولت تشکیل شده توسط آنها را به عنوان یک گزینه نمی بیند خشمگین است.